

Durmuş Hocaoğlu

Türkiye’de Neler Oluyor, Türkiye’ye Neler Oluyor?

Yeniçağ, “Analiz”, 26 Kasım 2005, Cumartesi., s.12
“Analiz” Sıra No: 335; 2005-133; Ekim-12

YENIÇAG

Üstüste, bilâ fâsıla tam yirmi bir yazıyı MHP’in “Onurlu Avrupa Birliği Üyeliği” tezinin kritiğine hasredince, gündemden ister istemez koptum. Gündemden koptum, fakat bu gerekli idi fikrimce — üstelik çok da gecikmiş olarak — ve doğrusu, bin tirajlı bir dergidense ellibeşbin tirajlı bir günlük gazetede yayınlanmasının daha müessîr olma ve biânenaleyh gayesine daha iyi hizmet edebilme imkânına sâhip olabileceğini düşündüğüm için böyle yaptım, tıpkı bundan önceki tefrika yazılarım gibi...

Şimdi artık gelecek cevapları bekliyorum.

★★★

Lâkin, bu arada, Türkiye’de neler oldu ve Türkiye’ye neler oldu, şöyle bir bakıverelim.

Yâni şimdi sorumuz şu: “**Türkiye’de Neler Oluyor; Türkiye’ye Neler Oluyor?**”

Bu başlıkta bir tecrübe-i kalemimi, bundan dörtbuçuk yıl kadar önce, haftalık “Gelecek” gazetesindeki köşemi kapatırken son yazım olarak kaleme almıştım [*Gelecek*., Sayı: 18., 15.06.2001]. Aradan geçen bu müddet zarfında, kendime tekrar aynı suâli sordurmaya zorlayan sebepler hemen-hemen, üç aşağı-beş yukarı aynı: Türkiye’nin vaziyeti, bir belirsizlik tablosu çizmektedir; tarih kadar eski bir felsefî kavram olmakla berâber, Fizik ilmindeki gelişmelere bağlı ve paralel olarak, aynı zamanda bir ilmî kavrama da dönüşen “kaos” terimini kullanmanın tam sırası: Türkiye, bir kaos keyfiyetinde, bir kaotik manzara resmediyor.

Kaos’u kısaca hâtırlayalım: Bir sistemin girdileri veya başlangıç şartları — ne kadar “iyi” ölçülürse ölçülsün, şâyet sonuç bu ölçüm değerlerine tam bir bağımlılık arzetmiyor ve önceden yapılan hesaplamalar tam bir kat’iyet arzetmeyen nihâî netîcelerle karşılaşıyorsa, bu sistem, kaos hâlinde olan bir sistem, bir kaotik “sistem”dir. Bu konuda fizikî dünyada en mümtaz misâl, hava tahminleridir; bugünden yapılan ölçmelerle yârına âit yapılan hava tahminleri ne kadar az tutarlı netîceler veriyorsa sistem o kadar kaotiktir ve hepimiz de pratikten biliriz ki, az ya da çok, gerçekleşen hava durumu, hesaplananla az ya da çok mutlaka bir fark arzeder, hele uzun zaman tahminleri, tam bir kaostur. Fakat ne var ki, yine de pratikten hepimizin bildiği gibi, bugünkü hesaplamalarımızla yârınki hava durumunu “tam” bilemesek bile, kıştan sonra bahârın, bahardan sonra da yazın geleceği, şüphe duyulmayacak bir bilgidir. İşte, bu, “kaos”un, yâni “karmaşa”nın, “kozmos”a, yâni “düzen”e tahvîlidir: Her kaos şu veya bu şekilde müşahhas, el ile tutulan bir sonuç verir, yeni bir “düzen” oluşur.

Tarihin mekanizması da, tıpkı atmosferinki gibi, kaotiktir; bugün eldeki veriler ne kadar iyi tâyin edilmiş olursa olursa olsun, yârına âit tahmin ve öngörmeler yerine, çok alâkasız, hattâ tamamiyle sürpriz niteliğinde sonuçlarla karşılaşabiliriz. Ancak, yine atmosferik fizikte olduğu gibi bilinen birşey vardır ki, bunun sonucunda mutlaka bir yeni düzen oluşacaktır; ama problem de tam buradadır: Bu düzen, kıştan sonra bahârın, bahardan sonra da yazın gelmesindeki güvenilirlik gibi bir güvenli sonuçla mı noktalanacaktır? Bu noktada, tarihin

böyle bir sonuç vermekte zorlandığını biliyoruz. Biliyoruz, ammâ, yine de, bu yeni düzen hakkında bâzı şeyler söyleyebiliriz: Meselâ, her canlının muhakkak ölmesi gibi her devlet de — er veya geç — muhakkak ölür ve yine meselâ, hürriyet ve istiklâline, ülkesine ve devletine sâhip çıkamayan cemiyetler bu değerlerini muhakkak ve mutlaka kaybeder.

Sözü getirmek istediğim nokta burası: Türkiye bir kaos hâli yaşıyor ve bu kaosun nasıl bir kozmosa, nasıl bir yeni düzene tahvîl olacağı da Türklerin hürriyet ve istiklâllerine, vatanlarına ve devletlerine sâhip çıkmakta gösterecekleri ferâset, basîret, idrâk, şuur, irâde ve kararlıkla orantılıdır.

Şu hâlde, mes'eleyi daha da açık ve net bir hale getirecek olursak, "Türkiye'de Neler Oluyor; Türkiye'ye Neler Oluyor?" suâlinin cevâbının, burada düğümlendiğini de teslîm etmeliğimiz îcap etmektedir: Türkler, hürriyet ve istiklâllerine, vatanlarına ve devletlerine sâhip çıkmakta ne derece ve mertebede ferâset, basîret, idrâk, şuur, irâde ve kararlıkla mücehhezdirler?

Can sıkıcı bir suâl olduğu hemen belli oluyor; çünkü Türklerin, hürriyet ve istiklâllerine, vatanlarına ve devletlerine sâhip çıkmak gibi âcil bir mecbûriyetle yüz-yüze bulduklarını îmâ etmektedir; ama hayır daha fazlası: Bu suâli soran şahıs, sâdece îmâ ile iktifâ etmiyor ve herkesin anlayacağı ap-açık bir lisan ile, Türklerin, hürriyet ve istiklâllerine, vatanlarına ve devletlerine sâhip çıkmak gibi âcil bir mecbûriyetle yüz-yüze buldukları çok kritik bir süreç yaşamakta olduklarını söylüyor; ama daha daha da fazlası, söylemiyor, kendi cemiyetinin kanayan vicdânı olarak, haykırıyor.

Haykırıyor ve diyor ki: "EyTürkler!...."

